

равноцѣнна вещь, какъ ли да е, да го възблагодарятъ. Ико ли нѣкой ѿ неманье и скудость не може да ѿ възвѣрне, въз такъзи случаи може да пріемне Бѣгъ и крѣнно то негово желаніе на възвѣщаніе то, което съ чисто исповѣданіе и сожалѣніе за грѣхъ атъ си показва предъ него. Инакъ тойзи грѣхъ не съ прощава, понеже който не желѣе да льне чѣждосто, показва съ това чи не е истинно поканіе то му.

Какъ да самъ пазимъ ѿ грѣбенъ е то.

Да не бы падналъ нѣкой въз тойзи лѣши и вредителнхъ грѣхъ на гравіне то, трѣва да самъ нази ѿнова, чрезъ което самъ ражда тойзи грѣхъ. и именно: ѿ лихонство, то есть, ѿ желаніе ненасытно да събира богатство, ѿ лѣностъ или праздность. Лихонмецъ атъ, понеже не е въз нищо дѣселнхъ, мысли чи всѣко средство му е позволено, стига да въ могло да придуми жи печѣлвата му. и празні-атъ и лѣниві-атъ самоволно живѣе въз скудость: понеже е принужденъ да търси препитаніе то си ѿ кражба та. По това вѣки е даженъ въз знаніе то си да радѣе, и ѿ благословенныте си трудѣве да самъ възблагодарѣва. По дѣврѣ е да има нѣкой мало и да вѣде чѣстенъ челоуѣкъ, нежели много съ везчѣсно има, гравитель, и нечѣстенъ челоуѣкъ. И при това да самъ надѣва на Бѣжі-атъ премыкахъ, който по ѿвѣгелско то оубѣрніе има си гыжа та и занайпоследна та птица. И кога траба та коѣто найскорѣ оубѣхива питае и ѿблѣча, колко повеци неценны ѿстаѣи, кога не ѿслабѣламы надѣющесъ на неговата